

Dertig jaar Huurdersvereniging Franeker, Wat vliegt de tijd.

Iets meer dan 30 jaar geleden mocht ik als initiatiefnemer met enkele anderen de Huurdersvereniging Franeker oprichten.

Een bloeiende periode brak aan waarin wij veel zaken hebben kunnen oppakken en hebben kunnen regelen.

Een paar wil ik er even uitlichten:

Wij waren de eerste huurdersvereniging in Nederland welke op basis van net ontwikkelde wetgeving een hierop gebaseerde samenwerkingsovereenkomst hadden.

Tijdens de overleggen kon het er soms stevig aan toe gaan. Maar met onze stelling lachend beginnen en lachend eruit hebben wij altijd de relatie goed kunnen houden.

Wij hebben meerdere naamswijzigingen meegemaakt. Woningbouwvereniging Franeker, Woningstichting Franeker, Optimaal en nu Accolade.

Tot op heden hebben wij met 9 verschillende directieleden te maken gehad.

Ons eerste project was het herschrijven van de huurvoorwaarden van de woningbouwvereniging een document uit 1953 welke duidelijk niet meer van deze tijd was. Hiermee braken wij ook het wantrouwen van het bestuur van de woningbouwvereniging. Zij dachten dat wij een actiegroep waren.

In de jaren tachtig hadden veel woningen last van vochtproblemen. Het al oude antwoord hierop was, meer ventileren, te veel planten of het aquarium is de oorzaak. Altijd lag het aan de bewoner.

Wij hebben toen een onderzoek gestart in 10 woningen en dit op film vastgelegd. Tijdens een overleg hebben wij deze film laten zien aan de woningstichting met van elke partij een deskundigen erbij. Bij een van de woningen liep het water uit de isolatie toen wij een gat in de gevel boorden. Na het vertonen van deze film riep de directeur wat een rotstreek, dit was goed bedoeld in onze richting bleek uit zijn vervolg zin. Hij was overtuigd van de problemen. De deskundigen hebben daarna de discussie gevoerd en de oplossingen aangedragen. De problemen zijn daarna opgelost.

De grote renovatie van alle woningen in Franeker liep mis. Door een fout in de berekening vooraf moesten er zaken aangepast worden. Wij op vrijdag morgen naar het kantoor. Een uitvoerige uitleg verder kwam men met een aangepast voorstel. Dit voorstel was echter vergaand in het nadeel van de huurders. Na een kleine schorsing hebben wij een eenmalig aanbod

neergelegd wat de minste schade opleverde voor de huurders. Afspraak was voor 12.00 ligt een akkoord bij ons in de brievenbus zo niet einde deal en dan maar naar de rechter. Twee minuten voor twaalf klepperde mijn brievenbus en ja men ging akkoord.

Het Ankerplak jaren hebben wij erover gesproken, nu gesloopt. De mooiste actie was het bespreken van de problemen met de bewoners en de woningstichting in motel De Valk. Alles geregeld ook de politie zou er bij zijn en toen kwamen de telefoontjes. Wij komen niet want als iedereen weg is worden onze woningen leeggehaald. Snel contact gelegd met de politie Franeker. Zij waren bereid gedurende het overleg te surveilleren rondom het Ankerplak. Resultaat 98 % van de bewoners waren er en er werden goede zaken gedaan met elkaar. Als dank op het bureau de volgende ochtend twee taarten laten bezorgen.

Soms moet je geduld hebben. In een overleg over de huurverhoging en de kosten voor het servicefonds vonden wij dat de bijdrage servicefonds wel verlaagd kon worden gezien de reserve. De directeur vond van niet want hij had mooie wilde plannen met het geld in het fonds. Afspraak voor 1 maart volgend jaar horen wij de plannen zo niet dan bijdrage volgend jaar omlaag. De maanden verstrekken en wij hoorden niets. Soms moet je ook niet vragen hoe het staat en rustig afwachten. Het jaar daarop weer een gesprek over de huurverhoging en de bijdragen fondsen.

Huurverhoging akkoord, maar niet de bijdrage servicefonds. Men begreep het niet totdat wij meedeelden, hadden wij niet een afspraak?. Het werd stil, men begreep het nog niet. Toen even de mail met afspraken van een jaar eerder erbij gehaald. Van schrik werd de directeur op zijn vrije dag gebeld, wij hebben een probleem met de huurdersvereniging. De directeur was de afspraak vergeten en kwam sportief de afspraak verlaging bijdrage na. Over zijn ideeën met het fonds is later nooit meer gesproken.

Met ambtenaren van de Gemeente hadden wij ook wel eens moeite. Neem de herstructurering Professorenwijk. In een werkgroep zitten en de vraag krijgen laat je ideeën voor de wijk de vrije loop, alles kan. Zitten wij in een groepje met een ambtenaar die bij elk idee roept hier is geen geld voor, nee dit kan echt niet of wie gaat dit betalen. Toch mooi dat hij op de tweede avond door had wat laat je ideeën de vrije loop betekende. Herstructurering van de Professorenwijk. Een grote klus met veel tegenstellingen in het vooraf gaande proces. Veel tijd en energie heeft het gekost om partijen op dezelfde lijn te krijgen maar kijk naar het resultaat. Een mooie wijk met een actieve wijkraad.

De nieuwbouw op Franeker Zuid, wat hebben wij hier veel van geleerd. Alles wat mis kon gaan leek mis te gaan. Vele uren en gesprekken zijn hieraan besteed. Ergernissen die zo hoog opliepen in bepaalde gevallen dat zelfs de directie bij mensen op bezoek is geweest om zaken op te lossen en excuses te maken.

Met de leden hebben wij een aantal busreizen kunnen maken om ook eens ergens anders te kijken.

Indrukwekkend was de reis naar Rotterdam. Veel aanmeldingen zodat een enkele bus werd verruild voor een dubbeldekker. Een bezoek aan een wijk met 110 nationaliteiten en hoe daar door samenwerken een mooie wijk is ontstaan waar iedereen meedoet. Dit heeft veel indruk gemaakt.

Soms zit het toch even anders. Een mooi voorbeeld hiervan is vochtproblemen. Een lid van ons belde en gaf aan dat de woningbouwvereniging niets aan haar schimmel in de slaapkamer en douche wilden doen.

Wij komen op bezoek en constateren een muffe lucht in de woning. Alles bekeken en de schimmel was goed zichtbaar. Men moest beter ventileren was er gezegd door de verhuurder. Dat doen wij ook zegt de huurder.

Twee weken hebben wij de woning gevolgd en wat blijkt. Nooit een raam open. Nogmaals de huurder bezocht en aangegeven dat ventileren toch echt nodig is om de problemen op te lossen. Eind resultaat de ramen gingen open en de schimmel kwam na reiniging niet meer terug.

Gebruik van de pers kan weleens mislopen. Nadat wij goede afspraken hadden gemaakt met de woningbouwvereniging stelden wij een persbericht op voor de Franeker courant. Dit resulteerde in een boos telefoontje op woensdagmiddag door de directeur. Of wij de krant al hadden gelezen, nee dus. Wat bleek door ruimte gebrek had men zonder overleg de tekst ingekort. Resultaat in plaats van een positief stuk een negatief stuk over de woningbouwvereniging. Nadat wij de oorspronkelijke tekst hadden bezorgd bij de directeur was de boosheid snel over.

De Franeker courant heeft een week later de juiste tekst met excuses vermeld.

Vraagje aan personeel van de Woningstichting, wie betaald je eten etc. Antwoord; 80% de woningstichting. Slechts 20% noemde de huurder. Nu weten ze wel beter.

In de periode van de Woningbouwvereniging en Woningstichting Franeker kenden wij iedereen. Je kon makkelijk even binnenlopen om zaken na te vragen of te regelen voor de huurders.

Na de fusie met Accolade en het vertrek van de directie uit Franeker werd het steeds afstandelijker.

Geen informeel overleg meer, vaak vooraf uitgewerkte plannen en als

huurdersorganisatie kon je nog wel wat laten wijzigen maar dat ging vaak moeizaam. Dit probleem is meerdere keren door ons besproken en uiteindelijk werden wij meer betrokken bij het maken van plannen. Vandaag de dag doen wij dit op vele werkgebieden met Accolade. Dit kost veel tijd maar geeft ons veel meer de ruimte om uw signalen mee te nemen in de plannen.

De samenwerking met de andere drie huurdersorganisaties binnen Accolade liep vanaf het begin nogal stroef. Franeker had een duidelijke mening over zaken en dit werd niet altijd gewaardeerd. Door wijzigingen in de wetgeving moest er geïnvesteerd worden in een betere kwaliteit van de huurdersorganisaties. Met behulp van een externe partij zijn stappen gezet en was Franeker blij met de gewenste koers en gemaakte afspraken. Nadien bleek dat de overige partijen het alsnog niet wilden. De externe begeleiders werden ook geconfronteerd met dit verhaal. Vervolg was dat de externe partij de opdracht heeft neergelegd en wij de stekker uit deze samenwerking hebben getrokken. Omdat wij dit zagen aankomen was er al contact met De Bewonersraad. Dat was de start van een verregaande samenwerking in het belang van u als huurders. Iets waar wij tot vandaag geen moment spijt van hebben.

Wat wij ook hebben gemerkt is dat rol van de huurdersorganisaties steeds groter werd. In het belang van de huurders goed maar van de bestuursleden wordt ook steeds meer kennis en tijd gevraagd. Er kwamen meer overleggen over steeds meer onderwerpen. Ook met de Gemeente, over wonen over zorg en leefbaarheid in buurten en wijken. Dit heeft veel effect gehad op de bestuursleden. Mensen haakten af en vonden het teveel worden naast hun dagelijkse werkzaamheden. Hierdoor bleef er een te klein bestuur over. Op de ledenvergaderingen werd door de aanwezige leden steeds vaker gezegd: bestuur dit houden jullie niet langer vol, zoek een oplossing. Hierdoor is de samenwerking met De Bewonersraad steeds verder uitgebreid. Wij zijn elkaar steeds meer gaan aanvullen en onze manier van werken en denken kreeg ook ingang bij De Bewonersraad. De kennis overdracht over Franeker loopt nu al meerdere jaren en werpt zijn vruchten af.

Gerben Lap